

være at bringe Lammelse i vide Grene af vore Erhverv, om en Kreditindskrænkning skulde bære hele Byrden ved Valutaforbedringen. Jeg er bange for, at hvis man skulde gaa den Vej alene, vilde Kreditindskrænkningen simpelt hen blive en Strangulering af vort Erhvervsliv, og det er vel neppe den Vej, Situationen nu byder at gaa.

Man vil nu spørge os, om den Vej, vi da paapeger: en Opkrævning efter Guld-værdien af Toldsatserne, er farbar, om det ikke er en umulig Opgave, vi har sat os. Det er klart, at hvis denne vil gaa ud over Raastofferne og Hjælpemidlerne o. s. v.; vil det atter indvirke paa Produktionen; og man vilde have opnaaet det modsatte af, hvad man tilsigtede. Men kaster man et Blik paa Tallene for vor Import, vil man se, at det er ikke Tilfældet; der er en saa stor Mark, hvor man kan arbejde, hvor Importen netop gennem Toldforanstaltninger som de foreslaaede vil blive holdt tilbage for Varers Vedkommende, som direkte konkurrerer med danske Frembringelser, at alene heri er tilstrækkelig Begrundelse at finde for de importbegrænsende Foranstaltninger, vi maa skride til. Jeg kan nævne, at Importen af færdige Varer, Varer, som direkte konkurrerer med danske Frembringelser, altsaa kommer ind delvis paa Bekostning af den danske Produktion og dansk Beskæftigelse, i 1922 androg en Værdi af 529 Mill. Kr., et Tal, som for 1923 er endnu større. For at man kan se, hvorledes dette Beløb er opstaaet, og se, om det staar i Misforhold til det tilsvarende Beløb inden Krigen, vil jeg tillade mig at genkalde de Tal, af hvilke jeg allerede sidst fremdrog nogle for det høje Ting. Med Formandens Tilladelse skal jeg anføre Importmassen af visse Varer i Aarene 1913 og 1922. Jeg nævner ganske i Flæng Importen af Chokolade, som det først nævnte Aar androg 350 Tons, men i 1922 var steget til 2 200 Tons, Uld- og Bomuldsstoffer, hvoraf Importen i 1913 androg 5 600 i 1922 7 500 Tons, for Konfektionsvarer var Tallene henholdsvis 645 og 1 600 Tons, for Papir var Tallene henholdsvis 15 000 og 36 000 Tons, for Blikvarer 546 og 2 340 Tons. Jeg nævner en speciel Import som Importen af finere Møbler, af hvilke vi i 1914 indførte 119 000 kg og i 1923 576 000 kg, og jeg nævner Importen af alt Snedkerarbejde overhovedet, som i 1914 androg 375 000 kg, hvilket Tal i 1923 var afløst af 1,4 Mill. kg. Intet Under, at der i Snedkerfaget samtidig gik 2 100 Svende ledige. Disse Importkvanta viser jo med en forfærdende Tydelighed, hvor det er, vor Import er blevet for stor,

og hvor det er, der findes et rigt Felt for Nedskaering.

For at man nu ikke skal tro, at den danske Statistik, jeg her har citeret, giver et tendentiøst eller farvet Billede af Forholdene her til Lands, vil jeg, ligeledes med den højtærede Formands Tilladelse, citere enkelte Tal udefra, Tal, som jeg tager fra det tyske Tidsskrift „Textil-Welt“, i hvis Nytaarsnummer der findes en Oversigt over den tyske Textiludførsel til de nordiske Lande. Den paagældende Artikel har den for os smigrende Underskrift: Danmark, Tysklands bedste Aftager af Tekstilvarer. Paa en overordentlig klar Maade anskueliggør dette tyske Fagblad, hvorledes Eksporten til de skandinaviske Lande er i stærk Stigen, men overalt er Danmark dog Nr. 1 som Aftager. Det gælder Silkevarer, Uldvarer, Bomuldsvarer, Lingeri, Konfektionsartikler o. s. v. Jeg skal tillade mig til Belysning af Problemet herfra at citere visse Tal. Af Silkevarer var Eksporten til Danmark i 1923 500 Dobbeltcentner, den var samtidig 230 til Norge og 147 til Sverige. Den danske Transithandel maa selvfølgelig her tages i Betragtning, men de relative Tal, som jeg straks skal komme til, viser dog, at Hovedmængden af Eksporten fra Tyskland til Danmark er blevet optaget af det danske Marked. Jeg nævner Klædestoffer, hvoraf der i 1923 eksporteredes 8 400 Dobbeltcentner til Danmark, men kun 3 600 til Norge og 7 900 til Sverige. Dette Tal, 8 400 Dobbeltcentner, i 1923 svarer til et betydeligt mindre Tal i 1922, nemlig 4 800. Overalt er Eksporten til Danmark, maalt i Dobbeltcentner, altsaa selve Varemængden, steget ganske enormt fra 1913—14 til 1923. De Tal, som angives i den tyske Eksportstatistik, dækker over en Stigning i Eksportmængderne til Danmark indtil det dobbelte, tredobbelte, firedobbelte, ja femdobbelte. For alle de her nævnte Grupper af den stærkt udviklede tyske Tekstilindustri har Danmark altsaa Æresprædikatet af den største Aftager. Interessant i denne Forbindelse er det at se dette Fagblads Bedømmelse af Afsætningsmulighedernes Fremtidsudsigter i Norge, idet man der udtrykkelig gør gældende, at de nye norske Toldforhøjelser — de Forhøjelser, der skyldes Overgangen til Guldolden — vil medføre, at man fra tysk Side maa paaregne en ikke ringe Nedgang i Eksporten til Norge.

Jeg tror derfor ikke, det hører nogetsteds hjemme stadig at tale om det fattige Danmark, den lille fattige danske Nation. Vi er et rigt Land, i alt Fald for andre, vi